

Konfirmation 2017

Kære konfirmander.

I dag er en stor dag, som I har glædet jer til og planlagt i lang tid. Tøj, mad, bordplan. I har skullet være med til at planlægge jeres første voksenfest. Man har jo også altid sagt, at nu med konfirmationen, så træder I ind i de voksnes rækker.

Sådan var det rigtig nok også i meget gamle dage, men heldigvis ikke mere. I dag vil vi vel snarere sige, at I træder ind i ungdommens rækker, og det er såmænd hårdt nok. For ungdommens tid er tiden, hvor I modnes og I forandrer jer, hvad jeres forældre nok allerede mærker til...og I begynder at blive selvstændige og tage egne beslutninger, der kan få betydning for resten af jeres liv.

Betydning for hvordan jeres liv bliver som voksne. For desværre skal I unge jo tidligt tage valg omkring uddannelse og skolegang med henblik på, hvad I vil lave resten af jeres liv. Hvad vil du være, når du bliver voksen? Har du en livsplan, der er sikker. En plan a, b og måske endda en plan c?

Men der er tid endnu. Det er heldigvis ikke for sent at blive en vidunderlig voksen.

Og at det er vigtigt, det har vi jo set sammen i den nye animationsfilm over Antoine De Saint-Exupéry's lille bog fra 1943.

I filmen møder vi den meget emsige men velmenende mor, der er over ambitiøs på sin datters vegne. Alt sættes ind på, at hun skal ind på den helt rigtige skole, og der lægges en stram livsplan, hvor der måske er tid til at være sammen med en ven næste sommer- en torsdag eftermiddag -en halv time. Alt handler om, at datteren 'skal blive en vidunderlig voksen', 'hun skal være sin egen koncernchef'.

Denne lille pige er alene hjemme hele dagen, for vil man følge livsplanen, så må man gøre det alene, blive robust og der er ikke plads til slinger i valsen.

Men slinger bliver der, da denne pige møder den gamle mand i den faldefærdige rønne inde ved siden af. Han bliver hendes ven. Og han fortæller og tegner for hende historien om dengang han som pilot mødte den lille prins.

En Lille prins der selv var ude på en mægtig livsrejse for netop at finde en venner. Han rejser rundt på forskellige planeter, og oplever de udfordringer, livet byder på. Og der er jo en grund til at denne lille bog, der er filosofi og livsvisdom for børn og voksne, sammen med bibelen er den mest oversatte og solgte bog nogensinde.

Når prinsen på sin rejse møder forskellige mennesker, så fortælles det med vid og humor, hvor tåbelige vi voksne er. Hvor dumme vi er, når vi prioriterer karriere og penge frem for venskaber og tid sammen, og vi tror, vi bestemmer over og er klogere end alle andre. Og ikke mindst hører vi om kærligheden, at den ind imellem er besværlig og kræver sit, men den er det hele værd i sidste ende. Uanset hvor vi er i livet hver især, er der kloge ord til os i den lille bog.

Da prinsen kommer til jorden, møder han i ørkenen netop piloten, der har glemt at være barn, og det er ikke godt for 'voksne forstår da heller ingenting' slås det fast flere gange.

På jorden ser prinsen også en masse roser, der minder ham om den rose, han flygtede fra på sin egen planet, fordi den var så ufattelig besværlig, og han møder ikke mindst ræven, der bliver hans ven.

Ræven beder nemlig om at blive gjort tam. At de knytter bånd. Og det sker ved et ritual.

Ræven siger vi mennesker har glemt ritualerne, men helt rigtigt er det ikke, for i dag er det jo netop konfirmationsritualet, vi er samlet om her i kirken. Det er ritualet, der som ræven siger det, gør denne dag forskellig fra alle andre dage. Det er ikke bare en almindelig fest,

men en dag, hvor I konfirmander er i centrum. I dag må jeres forældre gerne må sige, de elsker jer, uden I vender det hvide ud af øjnene. De må fortælle skøre historier om jer og endda vise billeder af jer som små med bar mås, uden det er alt for pinligt. Jo måske lidt pinligt, men det må de godt i dag. For i dag er en særlig dag forskellig fra alle andre dage. I mærker, at I hører sammen og elsker hinanden.

Kirken er altså ritualernes sted, og her ved konfirmationsritualet, da bekræfter I, at det ja jeres forældre sagde på jeres vegne, da I blev døbt, det vil I gerne selv sige ja til. I siger ja til fortsat at ville være børn, Guds børn.

Men det er ikke kun jer, der siger ja i dag. Det gør Gud også. Det var derfor vi fra alteret skulle høre det ord, der blev læst op dengang I blev døbt, hvor Jesus sagde: lad de små børn komme til mig og han fortsatte: I skal alle være som børn, for at arve Guds rige.

Den dag til jeres dåb lovede Gud, at I som hans børn aldrig vil være alene. Ham skal I ikke ud at lede efter, for han vil være med jer alle dage indtil verdens ende. Gud sidder med jer som ræven hos den lille prins. Og Gud følger jer gennem livet, når I rejser fra planet til planet og gennem ørkener og møder jeres egne besværlige men dejlige roser.

Og i dag ved jeres konfirmation bekræfter Gud, at han står ved sit løfte. I er ikke ligeså små som dengang, sikkert heller ikke ligeså nuttede og vi har ikke lyst til at se jer med bare måse længere, men Gud holder fast ved, at I er hans elskede børn. Og I skal have tillid til, at han er der for jer fortsat. Jeres liv vil ganske givet ikke altid blive en dans på roser og roserne vil stikke og kærligheden være besværlig og den kan gøre ondt. I bliver mødt med udfordringer på jeres vej og skal bokse med andre idiotiske voksne, I må prøve at forstå. Men netop når det er svært, så skal I have tillid til, at Gud aldrig forlader jer på jeres livsrejse. Han støtter jer, når I vakler og rejser jer, når I falder.

Til gengæld skal I love aldrig at glemme, at I er hans børn, der måske nok som alle andre får brug for en livsplan, men den må aldrig blive det vigtigste i livet.

For som ræven sagde så rigtigt: det væsentlige er usynligt for øjet. Kun med hjertet kan man se rigtigt.

Og det er jo det vi har talt om de sidste 8 måneder på mange forskellige måder. Om alt det, der kun kan ses med hjertet. Om tro: troen på Gud og troen på hinanden og os selv. Om håb, alt det vi drømmer stort om og om den kærligheden, der gør livet værd at leve og at Guds kærlighed til os er den stærkeste magt i verden.

I filmen om den lille prins bliver den lille pige helt ulykkelig, da hun hører at prinsen måske var død. Hun vil ikke tro hun vil vide, hvad der er sket med ham. Men piloten fortæller, at hun skal og må tro og håbe med hjertet frem for at kræve at se med øjet. Og det er jo sådan det er. Vi har netop talt om, at det med Gud ikke er viden, men tro og håb på en kærlighed, der sejrer over alt det onde.

Derfor må I aldrig miste troen og håbet på, at I kan blive fantastiske voksne, der leder efter den kærlighed, der er det mest væsentlige i verden. Den er nøglen til den store sande livsplan.

Det væsentlige og det vigtigste ser man med hjertet og man kan finde det i en enkelt rose eller en smule vand, blev der sagt i filmen.

Da piloten og den lille prins gik der i ørkenen tætte på at dø af tørst sagde de 'lad os finde en brønd'.

Kære konfirmander. Heroppe forrest i kirken står brønden. I er døbt i den eller en anden tilsvarende. Når I bliver voksne, så kom tilbage hertil med jævne mellemrum, så I aldrig glemmer at se med hjertet. Aldrig glemmer at tro, håbe og elske.

Med herfra i dag får I verdens to bedste og mest solgte bøger: bibelen med jeres skriftord i og den lille prins, som

jeg har lagt til jer ude i jeres telegramposer og skrevet en hilsen til jer i. Og denne tale, som I måske ikke lige fik det hele med fra i dag, den ligger der også til jer. Tag begge bøger frem og læs i dem livet igennem på jeres livsrejse. Der er i dem begge mange vise og sande ord til både børn og voksne. Drøm ligesom den lille prins om en verden, hvor ingen er alene, og hvor vi tager os af hinanden. Intet er umuligt for den der tror. Og det er kærligheden der i sandhed gør jer robuste.

Husker I det, så lover jeg jer: I skal nok blive helt vidunderlige voksne.